

Lieve LISA



Een maandelijkse column van dé Hockey-vader waarin hij, vanuit zijn eigen visie, jou meeneemt in mooie, hilarische, emotionele verhalen, ervaringen en belevenissen binnen (en soms ook buiten) ONZE club.

Al jarenlang ben ik fan van MHCL! De gezelligheid, gedrevenheid en commitment van de coaches, trainers, ouders, leden, vrijwilligers, sponsors en lieve LISA ... van jou

Lieve LISA,

Weet je ... ik doe gewoon vrolijk mee met het "nieuwe normaal".

Voor het hele COROLA-gebeuren, werd ik gevraagd om als zeer partijdige én bevooroordeelde hockeyvader mijn ervaringen, hoogtepunten en dieptepunten langs- en tussen de lijnen te delen. De afspraak was dat ik 1x per maand mijn levenservaringen, gevoed door anekdotes van medetrimmers, coaches en vrijwilligers zou delen.

Tsja, lieve LISA, het maandelijkse item, heeft weer iets langer geduurd dan dat je van me gewend bent. Dit kwam vooral doordat ik nog steeds moet wennen aan het nieuwe normaal en eigenlijk niet zo veel te vertellen heb, denk ik iedere keer ...

Totdat ik me ineens realiseerde dat. ... *what the f*ck dat is geen reden!* Want iedereen heeft daar last van! En stiekem gebeurt er best veel, plus: je kunt in deze tijd ook gewoon ervoor zorgen dat er iets gebeurt zodat je wél iets te vertellen hebt!

En inderdaad: daar moet je net ff iets méér voor doen dan "toen vóór het nieuwe normaal". (Al hunker ik MEGA naar het "oude normaal", maar goed...)



Denk al bijvoorbeeld aan: **De Laddercompetitie.** Wat een Top-initiatief is dit van onze TC (Technische Commissie) en wat, naar mijn gevoel, bijzonder goed opgepakt wordt door alle teams.

Note: *Hilarisch gedeelte in deze: ik merk dat iedereen vindt dat het vooral héél erg sportief moet verlopen. Maar OEI wat als er in de ogen van die éne coach een zeer onsportieve wissel wordt gedaan door die ándere coach.*

Tsja, Zucht, echt he! ;) Insteek is: om met alle mogelijkheden/beperkingen waar we nu mee te maken hebben, we evengoed ons spelletje kunnen spelen. Uiteraard competitief, maar vooral sportief en als MHCL, onze club.

Het nieuwe normaal houdt dus in dat je: af en toe met 50-0 eraf gaat.

Wat ikzelf dan tof vind is dat die dames en heren die er met 50-0 eraf gaan wel met een big smile, rechte rug en tollie in het veld af lopen. *Chapeau tbv sportiviteit.*



Misschien moeten wij als "begeleiders" het iets minder serieus nemen en het spelplezier van die gasten voorop stellen. Kijk ik naar het team dat ik mag coachen, dan zie ik megagroei.

Als voorbeeld: Afgelopen weekend zijn we simpelweg van het veld afgeveegd cq weggeblazen! Simpelweg doordat de Dames beter speelden.

We wisten dat we "klop" zouden krijgen. Met de Heren hebben we samen doelen gesteld én gespeeld én geknokt met een bigsmile op ons gezicht.

En met een voldaan resultaat? **JA.** De Heren hebben zeker een goed resultaat neer gezet! Ipv 9-0 nu 5-0!

(pompompom)

Enfin ... kansen gecreëerd én plezier gehad!

Vrijdag was het scheidsrechterexamen.

En eigenlijk he, lieve LISA, als ik heel eerlijk ben dan moet ik bekennen dat ik nu PAS m'n papiertje heb. Hoezo krijg ik het schaam rood op mijn kaken? Nou dat zal ik je vertellen....:

Mijn zoon was 8 en ging op hockey. Hans (ik hoef geen achternaam te noemen) vond het een goed idee dat ik "de jongens" zou gaan begeleiden.



Een maandelijkse column van dé Hockey-vader waarin hij, vanuit zijn eigen visie, jou meeneemt in mooie, hilarische, emotionele verhalen, ervaringen en belevenissen binnen (en soms ook buiten) ONZE club.

Waarom?

Nou, omdat IK de **Spelletjes Academie, Cum Laude** heb afgerond! TADAAAAH

Kortom ik werd het hockeywereldje ingezogen.

SUPER om met ál die gasten doelen te stellen én stappen te maken én te laten groeien.

Al die gasten uit die generatie, van nu tweedejaars B tot tweedejaars C ken ik daardoor erg goed.

Doordat ik niet begreep waarom die jongetjes na 2 x 35 minuten spelen bekeerd waren en ik de opmerking kreeg: *“Ja T**ING papa, doe het zelf eens dan!”* ben ik, met het schaamrood op m’n kaken, zelf gaan (proberen te) hockeyen.

Ja, ja, (*tromgeroffel LISA*) Trimmersniveau!

En soms ... met de grote mannen meedoen (Trots!).

Maar eigenlijk wist ik niet precies hoe de regels waren. Door schade en schande heb ik ze in de praktijk geleerd en ja, ik heb méér dan eens commentaar op alles en iedereen tijdens de wedstrijd...

En ja ... een gele kaart als coach heb ik ook al eens aan mijn broek gehad... Dat moment heeft mij, btw, wel doen beseffen dat: als je actief bent langs of binnen de lijn dat je gewoon je scheidsrechter diploma moet hebben.

Want ... Hoe gênant is het als een scheids naar jou toe komt nadat je weer eens hebt geroepen *“waarom de scheids dat ene niet had gezien”* met de vraag *“goh mag ik jouw scheidsnummer hebben”* en dat je moet zeggen *“nou euh die heb ik dus niet.....”* ??? (BEHOORLIJK gênant!)

Kortom Lieve LISA, wat ik eigenlijk wil zeggen is dat ik vind dat iedereen die actief is op onze velden, ONZE club vertegenwoordigd vanaf 14 jaar én het moment dat je actief deel neemt aan het spel, je gewoon de spelregels moet kennen en je scheidsdiploma op zak moet hebben. Maar je zeker ook positief moet opstellen, met altijd het spelplezier voorop, met respect voor anderen!

En tsja, dat papiertje, had ik dus ook heel lang niet...

Vandaar dat ik **SORRY** zeg tegen alle scheids en andere coaches, tegen wie ik me onmogelijk heb gedragen in het belang van het plezier van “mijn” team (en ik weet uit ervaring dat ik dan écht onmogelijk ben).



Gewetensvraag aan jou, Lieve LISA: heb jij en/of heeft jouw coach zijn papiertje?

Zo niet? Houd jij je dan bezig met het verzorgen van de spelers en misschien de wissels?

Lieve LISA, mag deze ajb tussen ons blijven?!



Mijn oh, zo lieve, puberende, zoon had 0 fout tijdens zijn examen.... (uh, nee ik niet NEE, maar dat kwam door mijn dyslexie – doet het altijd ;) -)

dé Hockey-vader

PS: Oh, en hé Lieve LISA eigenlijk he, gaan de gewone hockey-beslommeringen gewoon door. Nee, geen befaamde hockeyfeestjes.

Maar nog steeds wel:

- *flings* tussen een “interessante” trainer en die ene speelster.
- “Strijdjes” op het veld.
- De zoektocht naar vrijwilligers en bovenal:
- het plezier op het veld!

Lieve LISA ... hoop dat je een fijne vakantie hebt en ... gaan we dinsdag misschien nog samen koekhapen?